

3. nedel'a B

*Ved' ma vo svojej pravde a uč ma,
lebo ty si Boh, moja spása! (Ž 24,5)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Jonáša 3,1-5.10

Pán prehovoril k Jonášovi: "Vstaň, choď do veľkého mesta Ninive a káž tam, čo ti hovorím."

Jonáš vstal a podľa Pánovho rozkazu šiel do Ninive. Ninive bolo veľké mesto; tri dni trvala cesta cezeň. Jonáš začal prechádzať mestom v prvý deň a volal: "Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené."

Obyvatelia Ninive uverili v Boha, vyhlásili pôst a obliekli sa do vrecovín od najväčších po najmenších.

Keď Boh videl, že robia všetko, aby sa odvrátili od svojich zlých ciest, zmiloval sa a nepostihol ich nešťastím, ktorým im hrozil.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 7,29-31

Bratia a sestry, zdôrazňujem vám: Čas je krátky.

A preto tí, čo majú manželku, nech žijú, akoby ju nemali; tí, čo plačú, akoby neplakali; tí, čo sa radujú, akoby sa neradovali; tí, čo kupujú, akoby nič nemali; a tí, čo užívajú veci tohto sveta, akoby ich neužívali; pretože terajšia tvárnosť sveta sa pomíňa.

Evanjelium

Marek 1,14-20

Keď Jána uväznili, Ježiš odišiel do Galiley a tam hlásal Božie evanjelium. Hovoril: "Čas sa naplnil a Božie kráľovstvo sa priblížilo. Kajajte sa a verte evanjeliu!"

A keď išiel pozdĺž Galilejského mora, videl Šimona a jeho brata Ondreja spúšťať sieť do mora; boli rybármi. Ježiš im povedal: "Podte za mnou a ja z vás urobím rybárov ľudí." Oni hneď zanechali siete a šli za ním.

Keď potom šiel ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána; aj oni boli na lodi a opravovali sieť. Hneď ich povolal. I zanechali svojho otca Zebedeja aj s najatými pracovníkmi na lodi a odišli za ním.

Na zamyslenie

Ten, o ktorom sa v adventnom a vianočnom období tak túžobne rozprávalo, vystúpi teraz osobne – Ježiš, Boh, ktorý sa stal človekom. Na začiatku Jeho verejného pôsobenia stojí pred nami "Božie evanjelium" – Božia dobrá novina pre nás. Týmto sa stáva zreteľné, že to Ježiš je tou dobrou novinou, ktorá bola ľuďom Bohom prisľúbená. S vystúpením Ježiša, s Jeho ohlasovaním slova a skutkov sa stalo Božie Kráľovstvo živým. Ježiš je tým prvým lovcom ľudí, ktorý sa ich zmocňuje nie tvrdosťou, neustúpnosťou, chýbajúcou láskou, skostnatenými vyznaniami, ale dobrotou a láskou. A preto jeho volanie ku kajúcnosti a obráteniu sa, ktorým sa začleňuje do radov starých prorokov, radostno, a nie vyhrážajúcou sa zvesťou. Obrátiť sa znamená veriť tejto dobrej zvesti a nasledovať toto volanie, aj keď možno so strachom a neistotou, no napriek tomu s dôverou.

Pre štyroch ľudí v dnešnom evanjeliu je toto stretnutie s Ježišom natoľko dojímavé, že pociťujú: je čas zanechať vzťahy, zamestnanie, prostredie a vydať sa na celkom novú, ešte neznámu cestu. Na cestu, ktorá ich pomaly privedie k Tomu, ktorý svojím vlastným životom znamená príchod Božieho Kráľovstva a spraví, že ono sa stane požehnaním pre iných. Ich dary a schopnosti sa ukazujú v novom kontexte: ostávajú aj naďalej rybármi, ale stávajú sa "rybármi ľudí" – ľudia, ktorí sa novým spôsobom stávajú pre iných spásanosnými.

Vystúpiť z mne známych životných súvislostí v prospech nového riadenia života – môžem to vnímať ako pozvánku "dobrej zvesti"? Mám dostatočnú dôveru v to, že je niekto, kto ma obdaroval viacerými možnosťami ako by som mohol tušiť alebo o tom vedieť; niekto, kto ma chce vďaka týmto možnostiam viesť do voľnosti, nezávislosti? Alebo som skôr tak vžitý do vonkajších podmienok, ktoré mi dávajú istotu a domov, že sa neodvážim na ten krok kráčať po lane, zdá sa, že bez siete pod ním?

Nebezpečenstvo vidí Pavol v tom, že veci sveta naberajú dôležitý význam a takto menia pohľad na pravú vnútornú voľnosť. Vo svojom prvom liste Korinťanom sa pokúša ponúknuť ľuďom životný postoj, ktorý sa zasa pokúša z obrazného pohľadu konca života rozlíšiť to, čo je dôležité od toho, čo nie je dôležité. Idúc na koniec pozemského života budeme musieť zanechať veľa z toho, čo sme zvyčajne vnímali ako podstatné pre osobné úspechy sa v živote. Preto je dobré už počas pozemského života cvičiť sa v indiferentnom postoji. Indiferencia a nie ľahostajnosť! Indiferencia je postoj, ktorý rôzne skúsenosti, ako napr. stav manželský a stav slobodný, smútok a radosť, smiech a plač... uznáva vždy ako možnosti bez ohodnocovania, o ktoré by sme sa mali viac a o ktoré menej usilovať. Čiže cvičiť sa v postoji otvorenosti a dôvery v Boží plán, aký má On s každým jedným z nás. Nič nemôže byť prekážkou, aby sme náš život budovali na Kristovi. Jedine, čo stačí, je byť si vedomý toho, že Boh vie o mojom určení a obdaruje ma viacerými možnosťami, než aké by som predvídal, s jedinou podmienkou, že sa mi podarí dôverovať Jeho volaniu. To je naozaj "dobrá zvest'!"